

ת"פ 4799/12/16 - מדינת ישראל נגד אדהם עסאף

06 דצמבר 2016

בית משפט השלום בעכו
ת"פ 4799-12-16 ישראל נ' עסאף
מ"ת 4820-12-16
מספר פל"א 519871/2016

לפני כבוד השופטת אביגיל זכריה
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשם אדהם עסאף

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ממן

הנאשם - הובא

הסנגורית - עו"ד ג'נווה נחאס, ס. ציבורית

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשם הודה בכל העובדות הנטענות בכתב האישום, לכן אני מרשיעה אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ו' כסלו תשע"ז, 06/12/2016 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, וכן בעבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז-1977.
2. מכתב האישום עולה כי מדובר בנאשם, תושב הרשות הפלשתינאית, אשר ביום 30.11.16 נמצא שוהה בשטח מדינת ישראל מבלי שהיה ברשותו היתר כניסה ושהייה כדין.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה טענה כי בשים לב לתקופה הספציפית בה אנו מצויים בימים אלה, בה חלה הסלמה משמעותית באירועי טרור כלפי אזרחי מדינת ישראל בכל רחבי הארץ וכאשר חלק ניכר מהמפגעים הינם שוהים בלתי חוקיים - יש מקום להחמיר בעונשם של שוהים בלתי חוקיים המצויים בארץ וכי המדיניות כפי שעולה מפסיקת בית המשפט העליון היא הטלת מאסר בפועל כאלמנט התרעתי.

עוד נטען כי כניסת השוהים הבלתי חוקיים מוסיפה נטל כלכלי ומעשי ניכר על כוחות הביטחון בכל רחבי הארץ.

ב"כ המאשימה הפנתה להלכת אלהרוש לפיה המתחם נע בין מאסר על תנאי ל- 5 חודשי מאסר כשהדברים נתונים לשינוי על פי המצב הבטחוני הקיים במדינה. בנסיבות העניין עתרה המאשימה למתחם שנע בין חודש מאסר בפועל לשישה חודשי מאסר בפועל.

לגבי הנאשם בתיק זה טענה המאשימה כי מדובר בנאשם שהורשע רק ביום 1/11/16 והוטל עליו עונש של מאסר בפועל ומאסר מותנה אשר לא היה בהם כדי להרתיעו מלבצע את העבירות פעם נוספת בטווח זמנים כה קצר ועותרת כי העונש שיוטל עליו ישקף את התנהלותו.

4. מנגד, טענה הסנגורית כי הטיעון הבטחוני אינו יכול לשמש עילה להחמרת רף הענישה בעניינם של שבחים כפי שנפסק, לשיטתה, על ידי הערכאות השונות לרבות ערכאת הערעור. עוד נטען כי מדובר בצעיר אשר משפחתו מונה 9 נפשות ואשר נכנס על מנת לסייע בפרנסת המשפחה ובמיוחס על מנת לסייע לאימו אשר עומדת לעבור ניתוח בחו"ל.

עוד טענה ההגנה כי לא ניתן להפעיל את עונש המאסר המותנה אשר הוטל בתיק 16-11-1372, בשים לב לאופן בו נוסח התנאי באותו גז"ד ועותרת להקל עם הנאשם בשים לב למצבו ויתר הנסיבות.

דין והכרעה

5. בהתאם לתיקון בית המשפט נדרש לבחון מהו הערך המוגן אשר נפגע על ידי ביצוע העבירה נשואת כתב האישום. הערך המוגן, אשר נפגע כתוצאה מביצוע העבירה בתיק זה, הינו בטחון המדינה ובמידה מסוימת גם השמירה על בטחון תושביה. בכניסתם של תושבי הרשות הפלשתינאית שלא כדין לתחומי המדינה טמונה מסוכנות פוטנציאלית לביטחונה ולביטחון תושביה - שלאחרונה מקבלת תוכן ממשי וקונקרטי במסגרת גל הטרור הנוכחי.

ברי כי מידת המסוכנות או אפקט ההרתעה הנדרש במסגרת ההליך הפלילי עלולים להיגזר בין היתר גם מהמצב הבטחוני הנתון בכל נקודת זמן ואין דין ימי רגיעה כדין ימי טרור.

הדברים מוצאים ביטוי חוזר ונשנה בפסיקת ביהמ"ש העליון ובעניין זה ניתן להפנות לרע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מ"י** וממילא גם בפסיקת ביהמ"ש המחוזי בחיפה אליה הפנה הסניגור אשר חזרה על האמור בהלכת אלהרוש במסגרת עפ"ג 46537-10-15.

יצוין, כי מקובלת על"י עמדת ב"כ המאשימה כי ישנן תקופות בהן הסיכון הביטחוני מוגבר, ממילא מתעצם הסיכון הטמון העבירה מסוג זה והדברים עשויים לקבל ביטוי מתאים בקביעת מתחם הענישה והטלת העונשים הספציפיים ובעריכת האיזון המתאים בין הענישה הפרטנית וההרתעה הכללית - תכלית שעומדת בפני עצמה בבסיס דיני העונשין - והכל תוך בחינת כל מקרה לגופו ובפריזמה של הנאשם הספציפי.

אין בידי לקבל את עמדת ההגנה כי הסיכון הביטחוני אין בו כדי להוות פרמטר בעת עריכת האיזון המתאים ובחינת העונש ההולם במסגרת מתחם הענישה הקיים. דומה כי כלל האירועים המתרחשים בימים אלו ממש מדברים בעד עצמם.

ואולם יובהר כי אין באמור כדי להצדיק בנקודת זמן זו חריגה ממתחם הענישה אלא קביעת עונש במסגרת המתחם שיהלום את נסיבות המקרה ואת צרכי ההרתעה. לטעמי ברי כי הנתון לפיו נאשם ספציפי לא גרם לאירוע בטחוני אין בה להוביל לקביעה כי רכיב ההרתעה ליחיד ולרבים - אינו תקף בעניינו, שאחרת כלל לא היינו נדרשים להעמדה לדין והטלת עונשים על שוהים בלתי חוקיים שלא הואשמו בעבירה נלווית. העבירה שנעברה על ידי הנאשם - כניסה לישראל שלא כדין וגם בהעדר עבירות נלוות - היא לבדה מצדיקה הטלת עונש הנופל במסגרת מתחם הענישה על פי שיקול דעתו של השופט היושב בדין ותוך התחשבות בנסיבות פרטניות וכלליות כפי שקובע תיקון 113.

עוד יצוין כי קראתי בקפידה רבה את פסקי הדין שניתנו על ידי בית המשפט המחוזי בעת האחרונה בתיקים דומים ולא מצאתי כי נקבעה בהם חריגה ממתחם הענישה כפי שנקבע בהלכת אלהרוש וברוב המקרים אישרו את החלטות בתי המשפט קמא בהיותן נופלות בטווחי מתחם זה ואינן חורגות מגדר הסביר, כל מקרה על פי עניינו.

מן הכלל אל הפרט

6. בנסיבותיו של תיק זה, משלא הובאו בפניי נסיבות חריגות, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם הענישה בתיק זה ביחס לנאשם נותר במסגרת המתחם שנקבע בהלכת אלהרוש ואולם אין הדבר בהכרח אומר כי יש להסתפק במתחם התחתון של הענישה ויש לטעמי מקום להורות על מאסר בפועל.

עוד יצוין, כי לאחרונה ניתנה שורה של פסקי דין על ידי ביהמ"ש השלום בעכו מהם עולה כי בנקודת זמן זו דורשת תכלית ההרתעה הטלת מאסרים בפועל, גם אם בשיעור מתון כל מקרה על פי נסיבותיו - אשר עליהם לא הוגש ערעור.

7. במסגרת קביעת העונש המתאים בתיק זה נתתי דעתי גם להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה, ותכלית כניסתו לישראל כפי שהוצגה כשיקולים לקולא. לאחר שעיינתי בגזה"ד שניתן בת.פ. 1372-11-16 ושמעתי את טענות הצדדים, אני מקבלת את עמדת ההגנה לגבי אי האפשרות להפעיל את התנאי שהוטל במסגרת אותו גזר דין. אמנם אני ערה לכך שביהמ"ש ציין באותה החלטה כי הנאשם הורשע בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, ואולם ניסוח התנאי הוא כה כללי ונוקט בתיבה "הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירה", באופן שלא ניתן כלל ליישום בתיק זה ובכלל. פתוחה הייתה הדרך בפני המאשימה באותה עת לפעול לתיקון גזה"ד ומשלא פעלה כן, הרי שהדברים לא יוכלו לעמוד לחובת הנאשם בהליך שבפניי.

סוף דבר

8. לאחר שנתתי דעתי לפסיקות שכבר ניתנו לאחרונה, לרבות ע"י ערכאת הערעור, ולאחר ששקלתי את עניינו של הנאשם הספציפי שבפניי בראי השיקולים שהוצגו לעיל ובשים לב לכך שהנאשם מורשע זו הפעם השנייה בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק בטווח זמנים של כחודש וחצי ומשנלוותה לעבירה זו גם עבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו אשר התבטאה בניסיון בריחה מהשוטרים שפעלו לעוצרו, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 45 ימים החל מיום מעצרו שהוא 30/11/16.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא כי לא יעבור עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, ויורשע בגינה כדין.

3. מאסר על תנאי לתקופה של 1 חודש למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא כי לא יעבור עבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו, ויורשע בגינה כדין.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן והודע היום ו' כסלו תשע"ז, 06/12/2016 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה , שופטת

הוקלד ע"י: ענת ו.א.